

Αξιολόγηση του αποτελέσματος της ορθοδοντικής θεραπείας της συγκλεισιακής ανωμαλίας Τάξης II, κατηγορίας 1 με χρήση του δείκτη PAR

I. ΓΕΩΡΓΙΑΚΑΚΗ*, Μ. Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ**, I. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ-ΜΑΡΑΘΙΩΤΟΥ***

*Ορθοδοντικός, Διδάκτορας Οδοντιατρικής, Εργαστήριο Ορθοδοντικής, Τμήμα Οδοντιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

** Επίκουρος Καθηγητής, Εργαστήριο Ορθοδοντικής, Τμήμα Οδοντιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

*** Αναπληρώτρια Καθηγήτρια, Εργαστήριο Ορθοδοντικής, Τμήμα Οδοντιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Evaluation of orthodontic treatment outcome of Angle Class II, division 1 malocclusion by means of the PAR index

I. GEORGIAKAKI*, M. A. PAPADOPOULOS**, I. IOANNIDOU-MARATHIOTOU***

* Orthodontist, Dr Dent, Department of Orthodontics, School of Dentistry, Aristotle University of Thessaloniki, Greece

** Assistant Professor, Department of Orthodontics, School of Dentistry, Aristotle University of Thessaloniki, Greece

*** Associate Professor, Department of Orthodontics, School of Dentistry, Aristotle University of Thessaloniki, Greece

ΔΟΜΗΜΕΝΗ ΠΕΡΙΛΗΨΗ

ΣΚΟΠΟΣ: Να αξιολογηθεί το αποτέλεσμα της ορθοδοντικής θεραπείας σε ασθενείς που παρουσίαζαν συγκλεισιακή ανωμαλία Τάξης II, κατηγορία 1 με τη χρήση του δείκτη PAR και να διερευνηθούν οι παράγοντες καθοριστικοί για το αποτέλεσμα της θεραπείας.

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ: Αναδρομική ανάλυση.

ΧΡΟΝΟΣ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΣ ΔΡΑΣΗΣ: Η εργασία αυτή αποτελεί μέρος της διπλωματικής διατριβής της πρώτης από τους συγγραφείς που πραγματοποιήθηκε το 2000 στα πλαίσια του Μεταπτυχιακού Προγράμματος Ορθοδοντικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΣ: Εκμαγεία πριν και αμέσως μετά την ορθοδοντική θεραπεία 64 ασθενών (31 αγόρια και 33 κορίτσια) (μέση ηλικία: 12,2±1,7 έτη) με συγκλεισιακή ανωμαλία Τάξης II, κατηγορία 1 και οριζόντια πρόταξη μεγαλύτερη ή ίση με 4 mm. Οι ασθενείς αυτοί προέρχονταν από το αρχείο της Κλινικής του Μεταπτυχιακού Προγράμματος του Εργαστηρίου Ορθοδοντικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ: Ανάλογα με τη θεραπευτική μέθοδο που ακολουθήθηκε διακρίθηκαν δύο ομάδες. Τα 42 άτομα (ομάδα I) αντιμετώπιστηκαν χωρίς εξαγωγές με χρήση ενεργοποιητή ή/και εξωστοματικού τόξου σε συνδυασμό με πάγιες συσκευές και τα 22 (ομάδα II) με εξαγωγές προγομφίων και πάγιες συσκευές.

ΚΥΡΙΕΣ ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ: Τα εκμαγεία των ασθενών πριν και μετά

STRUCTURED ABSTRACT

AIM: To evaluate the orthodontic treatment outcome in patients with Class II, division 1 malocclusion using the PAR index and to investigate factors determining treatment outcome.

DESIGN: Retrospective analysis.

SETTING: This study constitutes part of the first author's research study realized in 2000 as part of the requirements of the Postgraduate Orthodontic Program of the Aristotle University of Thessaloniki.

MATERIAL AND METHODS: Dental casts of 64 patients (31 boys and 33 girls) (mean age: 12.2±1.7 years) with Class II, division 1 malocclusion and overjet ≥ 4 mm before and immediately after orthodontic treatment. Patient records were taken from the files of the Postgraduate Orthodontic Clinic, Aristotle University of Thessaloniki.

INTERVENTIONS: Two groups were formed according to the treatment method followed. Forty-two patients (group I) received non-extraction treatment with activator or/and headgear combined with fixed appliances and 22 patients (group II) were treated with premolar extractions and fixed appliances.

MAIN OUTCOME MEASURES: Patients' dental casts were evaluated before and after treatment using the PAR index. Statistical analysis of data was performed by means of the SPSS 10.0 software and the level of significance was set at $p \leq 0.05$. After a two weeks interval, double measurements in 30 dental casts were performed in order to estimate the method's error.

RESULTS: Malocclusion improved in 84.5% of the sample

τη θεραπεία εκτιμήθηκαν με τον δείκτη PAR. Η στατιστική επεξεργασία των στοιχείων έγινε με το στατιστικό λογισμικό SPSS 10.0 και το επίπεδο σημαντικότητας καθορίστηκε στο $p \leq 0,05$. Σε 30 ασθενείς πραγματοποιήθηκαν επαναληπτικές μετρήσεις μετά από παρέλευση δύο εβδομάδων για να υπολογιστεί το σφάλμα της μεθόδου.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Διαπιστώθηκε βελτίωση της συγκλεισιακής ανωμαλίας κατά 84,5% στο σύνολο του δείγματος (87,4% στην ομάδα χωρίς εξαγωγές και 79,9% στην ομάδα με εξαγωγές). Κατά τη σύγκριση των δύο ομάδων διαπιστώθηκε στατιστικά σημαντική διαφορά μόνο πριν τη θεραπεία. Το θεραπευτικό αποτέλεσμα συσχετίστηκε μόνο με τη βαρύτητα της αρχικής συγκλεισιακής ανωμαλίας.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ: Πραγματοποιήθηκε μεγάλη βελτίωση σε όλους τους ασθενείς, ανεξάρτητα των θεραπευτικών μέσων που χρησιμοποιήθηκαν και τη διενέργεια ή όχι εξαγωγών.

ΛΕΞΕΙΣ ΚΛΕΙΔΙΑ: Δείκτης PAR, αποτέλεσμα ορθodontικής θεραπείας, συγκλεισιακή ανωμαλία Τάξης II, κατηγορίας I.

Ελλ. Ορθοδ. Επιθ. 2003; 6: 27-44

Παρελήφθη: 26.11.2002 – Έγινε δεκτή: 25.02.2003

(87.4% in the non-extraction group and 79.9% in the extraction group). Comparison between the two groups showed that differences were statistically significant only before treatment. Treatment outcome was correlated only to the severity of the initial malocclusion.

CONCLUSIONS: Great improvement was observed in all patients regardless of the therapeutic modalities used and tooth extractions.

KEY WORDS: PAR index, orthodontic treatment outcome, Class II, division 1 malocclusion

Hel. Orthod. Rev. 2003; 6: 27-44

Received: 26.11.2002 – Accepted: 25.02.2003